

ת"פ 6617/03/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ראמי אבו חלתם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6617-03-14, ת"פ 15210-10-14 משטרת
ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אבו חלתם

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

ראמי אבו חלתם

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ הנאשם: עו"ד בנימין בן נתן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 6617-03-14 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירת **תקיפה כדי לגנוב**, לפי סעיף 381 (א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1972 (להלן: "החוק"). בנוסף הודה הנאשם בתיק פל"א 181507/14 בעבירת **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287 (א) לחוק (להלן: "התיק המצורף הראשון").

2. כמו כן, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בת"פ 15210-10-14 (להלן: "התיק המצורף השני") בעבירת **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287 (א) לחוק.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, בתאריך 28.2.14 נפגשו הנאשם והמתלונן, אשר ביניהם היכרות קצרה, ונסעו לרמלה. בנסיבות המפורטות, ביקש הנאשם מהמתלונן לבצע שיחה ממכשיר הטלפון שלו. **משמסר המתלונן לנאשם את מכשיר הטלפון, דחף אותו הנאשם ונמלט מהמקום כשבידו מכשיר הטלפון.**

4. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק המצורף השני, בתאריך 5.10.14, **סמוך לשעה 20:40 הפר הנאשם את תנאי שחרורו ושהה מחוץ לכתובת מעצר הבית.** משהבחינו בו השוטרים וקראו לו לעצור, החל הנאשם להימלט אל כתובת מעצר הבית עד אשר נעצר על ידי השוטרים.

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 27.11.14, הנאשם כבן 21 רווק המתגורר עם משפחתו. כשהיה בכיתה י"א עזב את הלימודים והחל לעבוד בעבודות מזדמנות נוכח מצוקה כלכלית בביתו. במקביל החל לגלות מעורבות שולית, נוכח קשרים חברתיים בעייתיים שיצר, שחשפו אותו גם לשימוש בסמים. הנאשם מסר כי הרקע לביצוע עבירת התקיפה הינו התמכרות לסמי פיצוציות והסביר התנהגותו כדי לממן את הסמים. בנוסף תאר התנהגות שאופיינה בקלות דעת ואימפולסיביות בהשפעת הדחף לסם. כשהמתלונן ניסה להתנגד לו פעל באלימות כדי לברוח מהמקום. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה וצער בגין הפגיעה במתלונן. בעקבות עבירה זו שוחרר בתנאים מגבילים. בהיותו במעצר בית החל בגמילה עצמית מסם פיצוציות, הסביר את הפרת תנאי שחרורו ביציאה אימפולסיבית כדי לקנות לעצמו אוכל ואת העבירה הנוספת הסביר בכך שהמתין לקרוב משפחה שהגיע לבקרו מחוץ לבית. הנאשם החל להשתמש בסמים בגיל 16 בנסיבות חברתיות. בגיל 19 החל שימוש בסמי פיצוציות ותאר שימוש יומיומי ודפוסי התמכרות בדמות תלות ודחף לסם. לדבריו החל מאפריל 2014 אינו צורך סמים. הנאשם נשלח לבדיקות שנמצאו נקיות מסמים. הנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן ורק ב- 4.11.14 חידש אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה מילדותו מצוקה ובדידות, גדל בסביבה שולית נעדרת תמיכה הורית וחוה נטישה והזנחה רגשית. מתוך חיפוש מסגרת להשתייך אליה עזב את לימודיו והחל לצרוך סמים ולנהל אורח חיים שולי. שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו נמוך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירה ומייחס את מעורבותו בעבירות לתלותו בסמים וסביבתו השולית. לאור העובדה כי הוא הביע נכונות ראשונית לשתף פעולה על שירות המבחן ביקש שירות המבחן דחיה כדי לבחון מצבו.

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22.2.15, הנאשם ממשיך לעבוד באופן קבוע וממשיך להימנע מצריכת אלכוהול או סמים. בדיקות לאיתור סמים שנערכו לו נמצאו נקיות. הנאשם הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, משם נמסר כי הוא מטופל במסגרת מזה חודש, מגלה נכונות ושיתוף פעולה, מגיע לכל הפגישות ואמור להשתלב בהמשך בטיפול קבוצתי בנושא התמכרויות. בנוסף הופנה לתוכנית "אפיקים" המסייעת להשתלבות והכשרה בתחום התעסוקה וכוללת ליווי פרטני וקבוצתי בהתאם לצורך. בשיחה עם המתלונן מסר כי הקשר בינו לבין הנאשם נותק מאז הגשת התלונה, שלל תחושת איום מצדו, אך תאר את האלימות כלפיו כחוויה מטלטלת ומערערת שגרמה לו נזק נפשי. שירות המבחן מעריך כי הנאשם הינו בחור צעיר, בודד, בעל נטייה להתנהגות ילדותית ואימפולסיבית העסוק בגיבוש זהותו וכי ללא טיפול ותמיכה נמצא בסיכון להישנות עבירות דומות. אולם, כעת עורך מאמצים לשינוי חייו, עובד באופן מסודר מזה חצי שנה, הפסיק לצרוך סמים ומגלה נכונות לשתף פעולה עם גורמי הטיפול. על כן המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ בהיקף 140 שעות ופיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1993, לחובתו הרשעה משנת 2011 בגין עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב. בעבירת התקיפה כדי לגנוב נפגע הערך המוגן של זכות הקניין ותחושת הביטחון של הציבור. חטיפת טלפונים הפכה לתופעה תדירה, אשר יש בה לא רק משום פגיעה בקניינו של אדם אלא גם פגיעה משמעותית בתחושת הביטחון של הנפגעים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם משתף פעולה, אולם הנאשם ממשיך לייחס מעשיו לדחף לסם, מתקשה להסביר את הרקע לביצוען של עבירות ההפרה החוקית ועל אף גילוי חרטה - לא חל כל שינוי בעמדותיו אלו גם לאחר תקופת הדחיה. מדובר בעבירה שמשקפת תופעה של בריונות ופוגעת בזכות האזרחים להגנה ושלווה ועל כן אין להסתפק בענישה שיקומית כהמלצת שירות המבחן. ב"כ המאשימה עתרו להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד בנימין בן נתן, הנאשם בן 22, העבירה בוצעה בהיותו בן 21. לחובתו הרשעה אחת בלבד. גילו של הנאשם, הבלבול שחש והנטייה לילדותיות צריכים להביא לענישה צופה פני עתיד. הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו, הביע צער וחרטה על מעשיו ועל הפגיעה במתלונן. הנאשם הסביר כי הרקע למעשיו היה התמכרות

לסמים, אולם הנאשם הפסיק להשתמש בסמים ובדיקות שמסר נמצאו נקיות. לנאשם נסיבות חיים קשות, הוא גדל במערכת משפחתית שאינה מתפקדת באופן מיטבי. הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. מתמיד בהליך טיפולי משמעותי ועתיד להשתלב בתוכנית "אפיקים" למשך שנה וחצי. באשר לעבירת התקיפה, מדובר בעבירה ברף הנמוך, התקיפה התבטאה בדחיפה בלבד ולא נגרם כל נזק. בנוסף האירוע היה במסגרת היכרות בין השניים תוך שהמתלונן מסר לנאשם את מכשיר הטלפון והנאשם דחף אותו וברח. הנאשם צעיר ושליחתו למאסר, גם בדרך של עבודות שירות, תפגע קשות בשיקומו. על כן עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

11. כל אחד מהתיקים המצורפים מתארים אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד בן כל אחד מהם.**

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת תקיפה כדי לבצע גניבה הינו הזכות לשמירה על ביטחונו וקניינו של אדם. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות הפרת הוראה חוקית הינו שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, שלטון החוק וכיבודו.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בתיק העיקרי הינו ברף בינוני, הנאשם ניצל את היכרותו עם המתלונן וכן את נדיבותו שעה שנתן לו לעשות שימוש במכשיר הטלפון שלו ואז תקף אותו ונמלט מהמקום עם מכשיר הטלפון שלו. בהקשר זה יש לציין כי אמנם מעשה התקיפה התבטא בדחיפה בלבד שהינה ברף נמוך של מעשי האלימות ואולם בעבירות מסוג זה קיים הפוטנציאל להסלמת מעשה האלימות. **מידת הפגיעה בערך המוגן** באשר להפרת הוראה חוקית הינה נמוכה באשר הנאשם שהה מחוץ למקום מעצר הבית בניגוד לתנאי שחרורו.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בת"פ (מח' ת"א) 4152-09 **מדינת ישראל נ' עקל** (4.1.10), הורשע נאשם בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם תקף יחד עם אחר שני קטינים ודרש מהם את הטלפונים הניידים שלהם תוך שהכה את אחד הקטינים. הנאשם כבן 21, לחובתו עבר פלילי. במסגרת הסדר טיעון נדון הנאשם ל- 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב. בת"פ (מח' ת"א) 46874-01-12 **מדינת ישראל נ' עיסאוי** (18.4.13), הורשע נאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה. הנאשם ניגש אל המתלוננת שעה שהלכה בכביש לכיוון ביתה, חנק אותה בצווארה איים עליה ותלש מצווארה שרשרת כשהוא שורט אותה. הנאשם נידון ל- 3 חודשי עבודות שירות ולעונשים נלווים.

- ג. בת"פ (מח' ת"א) 29355-06-12 **מדינת ישראל נ' קרגר** (2.1.13), הורשע נאשם בתקיפה למטרת גניבה בצוותא. הנאשם לא נטל חלק פעיל באירוע, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי וללא דפוסים עבריינים. נידון במסגרת הסדר טיעון למאסר על תנאי ועונשים נלווים.
- ד. בת"פ (נת') 60399-05-13 **מדינת ישראל נ' צאגי** (8.5.14), הורשע נאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם הגיח לעבר המתלוננת בהפתעה, דחף אותה ונטל מידה את מכשיר הטלפון הנייד ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר כבן 21, התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהשתלב בהליך טיפולי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.
- ה. בת"פ (ראשל"צ) 5010-03-12 **מדינת ישראל נ' באיך** (13.2.14), הורשע נאשם 2 בעבירות של תקיפה כדי לגנוב בצוותא וגניבה בצוותא. בנוסף צירף תיק שעניינו היזק לרכוש ותקיפת שוטר. הנאשם ואחר לקחו מנהג מונית אשר הסיעם חופן של מטבעות מקופת המונית תוך שהאחר מכה בידו של המתלונן ונאשם 2 אחז בצווארו ובהמשך הדף אותו וירק עליו. בית המשפט קבע מתחם העונש מענישה הצופה פני עתיד ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם כבן 19, עלה לארץ וחווה קשיי התאקלמות, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, נעדר עבר פלילי. נידון ל- 3 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.
- ו. בת"פ (נת') 16471-02-12 **מדינת ישראל נ' אברה** (29.5.13) הורשע נאשם בגין תקיפה לשם גניבה בצוותא, איומים והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם משך את המתלונן במעלה המדרגות ואז הדף אותו, הניח את ברכו על צווארו של המתלונן וגנב את מכשיר הטלפון שלו וגרם לו לסימני חבלה, בהמשך איים עליו באומרו "אתה תמות" המעשים בוצעו בצוותא עם אחר. בחיפוש בביתו נמצא סם לשימוש עצמי. הנאשם היה כבן 19, ללא הרשעות קודמות, שוחרר לקהילה טיפולית וערך שינוי משמעותי בחייו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בעבודות שירות עד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, אך החליט לסטות מהמתחם נוכח הליך שיקומי והשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי וצו מבחן.
- ז. בת"פ (ב"ש) 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.14), הורשע נאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה. הנאשם חטף מידה של המתלוננת את מכשיר הטלפון הסלולארי ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר בן 18 ויומיים, ללא עבר פלילי, החל לפצות את המתלוננת טרם גזר הדין. נדון למאסר על תנאי וצו מבחן.
- ח. בת"פ (עכו) 15174-07-13 **מדינת ישראל נ' חליאלה** (9.10.13), הורשע נאשם בעבירה של תקיפה כדי לגנוב והפרת הוראה חוקית. הנאשם חטף את מכשיר הטלפון מידו של המתלונן תוך שדחף אותו ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר בן 19 ללא עבר פלילי. נידון למאסר על תנאי ועונשים נלווים.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

- א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; מעשי הנאשם אמנם היו ברף הנמוך של מעשי האלימות ואולם היו עלולים להסלים לאלימות משמעותית יותר אשר היתה עשויה להוביל לנזק חמור לו היה מתפתח מאבק בין הנאשם למתלונן.
- ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את העבירה לצורך מימון רכישת סם וזאת על רקע התמכרותו לסמים.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיקים המצורפים הינן החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. הנאשם החל בהליך טיפולי באשר לבעיית הסמים ממנה הוא סובל ונראה כי הנאשם אף עושה מאמצים כנים להשיב את חייו למסלולם. ברם, הנאשם נמצא בתחילתו של ההליך השיקומי ומתוך תסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד כי הוא עדיין מתקשה לבחון את חלקו בביצוע העבירות ונוטה לייחס את ביצוען לגורמים חיצוניים. על כן סבורני שאין הצדקה לסטות מהמתחם, אולם יש להתחשב בהליך הטיפולי אותו החל כשיקול לקולא בגדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם צעיר כבן 22, נמצא בתחילת חייו והחל בחודשים האחרונים לשקם את חייו. הטלת עונש קונקרטי עשוי לפגוע בו.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו, שומר על יציבות תעסוקתית, נגמל משימוש בסמים והחל בהליך טיפולי משמעותי במסגרתו עתיד בין היתר להשתלב בפרויקט "אפיקים".
- ג. **נסיבות חיים קשות היתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם חווה מילדותו מצוקה ובדידות, גדל בסביבה שולית נעדרת תמיכה הורית. מתוך חיפוש מסגרת להשתייך אליה עזב את לימודיו והחל לצרוך סמים ולנהל אורח חיים שולי. על רקע התמכרותו לסמים ביצע את העבירות המיוחסות לו.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם הרשעה אחת משנת 2011 בגין עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב יותר מהיקף עליו המליץ שירות המבחן לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות על פי תוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם או כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מהיום על עבירת הפרת הוראה חוקית.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪ אשר יופקד במזכירות בית המשפט בשני תשלומים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 1.7.15 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

עמוד 5

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

מובהר בזאת לנאשם כי ככל שלא יבצע את השל"צ או יעמוד במבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם ולשוב ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בנוכחות הצדדים.